

PROBACYJA (6) *sb f*

o oraz pierwsze a jasne, końcowe a pochylone.

sg *N* probacyjã (1). \diamond *G* probacyjéj (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *praw. Dowodzenie swych racji przez powoda [probatio – doświadczenie BartBydg; – pochwalenie której rzeczy, też dowód, świadectwo, też wysłyszenie albo wywiedzenie której rzeczy. Mącz 323d; – doznanie, doświadczenie Calep; doświadczenie, doznawanie, proba abo probowanie, kuszenie; dowod, czym dowodzą czego, proba; dowod, dowodzenie, dowodem nacieranie – probatio Cn] (6) : Przypátrz fie porządkowi: piérwéy Propozycja w Pozwie: więc Probácia. SarnStat 758; y dopuścić ma [starosta] Aktorowi probáciiey [admittere probationem Actori JanStat 725] iáko o gwałt domowy SarnStat 906.*

probacyja przez kogo z czego (2): SarnStat 472, 1176 cf Szereg.

probacyja czyja (2): A iefli on/ który lkazaniu Sędziégo przygánę dał/ że chce tego co mówi dowodzić: tedy to ma vczynić z lżeścią świádków tego stanu/ którégó iefl lędzia. Ale nie piérwéy máią słuchác iego probáciiey [Isque redarguens sententiam Iudicis [...] nullatenus audiatur JanStat 649]: ázby [...] SarnStat 560 [idem] 796.

Szereg: »wywod i probacyja« (2): GDy ieden drugiégo pozywa/ áby z nim ponowił gránice/ y kopce wfywał przez stáre znáki grániczne między dobrámi ich [...] / táki z Práwá będzie miał początek wyvodu y probáciiey przez stárce z tákich znáków SarnStat 472 [idem] 1176.

2. [Okres próbny w klasztorze, nowicjat: prosił [św. Jan Gwalbert] Opátá y bráćiey áby go do zakonu fwego przypuścili y oblekli. Przyjęty był w vbierze świeckim pierwey iáko gość/ áby fie do probácyey przyprawował. SkarŻyw 646 (Linde).]

Synonim: 1. dowod.